

Θεσσαλονίκη, πρωτεύουσα της φωτογραφίας

Ανοίγει η τετράμηνης διάρκειας Photobiennale

Φωτογραφία της Sarah Van Marcke, από τη Φωτομπιενάλε της Θεσσαλονίκης.

«Contemplation», του Ingo Dünnebier. Αντιθέσεις του Βερολίνου.

ΕΚΘΕΣΕΙΣΤης **ΓΙΩΤΑΣ ΜΥΡΤΣΙΩΤΗ**

Το ψαλίδισμα των τακτικών επιχορηγήσεων στους κρατικούς φορείς αλλά και οι περικοπές της τελευταίας διетίας από ένα λογιστικό λάθος θα μπορούσαν να πλήξουν τον διετή θεσμό του Μουσείου Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης. Παρ' όλα αυτά, η PhotoBiennale 2010 θα παραμείνει, τουλάχιστον για φέτος, στον χάρτη των ευρωπαϊκών φεστιβάλ φωτογραφίας ανάμεσα στη Fotografia της Ρώμης και του PhotoEspaña της Μαδρίτης, θέση που κατέκτησε επάξια με πορεία 21 ετών.

Η μεγαλύτερη διοργάνωση για τη φωτογραφία στην Ελλάδα, παρά τις οικονομικές της δυσκολίες, ανοίγει τον τετράμηνο κύκλο της με το δεύτερο μέρος «Τόπος» της θεματικής τριλογίας, που ξεκίνησε το 2008 με τον «Χρόνο» για να συνεχίσει το 2012 με τον «Λόγο».

Οι προσεγγίσεις

Μ' ένα πρόγραμμα «προσαρμοσμένο στη σημερινή οικονομική κατάσταση κι ένα διαχειριστικό σχέδιο (χορηγίες, συμπαραγωγές και 44 συνεργασίες με φορείς και οργανισμούς) που δεν λειτουργεί εις βάρος της ποιότητας», όπως αναφέρει ο διευθυντής του ΜΦΘ κ. Βαγγέλης Ιωακειμίδης, αίθουσες τέχνης και γκαλερί θα φιλοξενήσουν εκθέσεις όπου η έννοια του τόπου ξεπροβάλλει μέσα από τέσσερις προσεγγίσεις.

Ο τόπος ως περιοχή: Απεικονίζεται σε φωτογραφίες που προκύπτουν από ταξίδια, έρευνα και τόπους που ενέχουν ιδιαίτερο γεωγραφικό, ιστορικό ή και προσωπικό ενδιαφέρον.

Ο τόπος ως εγγενές μέρος της ιστορίας: Οι φωτογράφοι γίνονται μάρτυρες ιστορικών περιοχών. Βασικό στοιχείο είναι η αναφορά στη συλλογική ή και στην ατομική μνήμη.

Ο τόπος ως αποτέλεσμα κατασκευής: Είναι οι τόποι που δημιουργούν οι ίδιοι οι καλλιτέχνες. Οι τόποι που προκύπτουν από την αναπαράσταση (θέατρο) ή από το φυσικό περιβάλλον όπου παρεμβάλλουν.

Ο τόπος ως μικρόκοσμος του δημιουργού: Στις εικόνες ο τόπος

Φωτογραφία του Π. Φυσάκη.

*Αίθουσες τέχνης
και γκαλερί θα
φιλοξενήσουν εκθέσεις,
όπου η έννοια
του τόπου ξεπροβάλλει
μέσα από τέσσερις
προσεγγίσεις.*

λειτουργεί απλώς ως πρόφαση για να έρθουν στο προσκήνιο ζητήματα κοινωνικά, πολιτικά ή υπαρξιακά.

Σε αυτούς τους τόπους εντάσσονται:

Το φωτογραφικό ταξίδι του Παύλου Φυσάκη «Land Ends» στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα: Γαύδο, Βόρειο Ακρωτήριο, Ουράλια και Σίντρα.

Ο «τόπος-Nuances of space» του Νίκου Μάρκου, παραγωγή του Μουσείου Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης, περιστρέφεται γύρω από την έννοια της αναζήτησης και επικεντρώνεται στα ταξίδια του φωτογράφου στην Ελλάδα. Τα τοπία του –φυσικά και αστικά– αποκαλύπτουν τη μοναδικότητα και τη διαφορετικότητα.

«Οι μαρμαροτεχνίτες της Ακρόπολης» του Βασίλη Βρεττού, που απεικονίζουν τις εργασίες αναστήλωσης και συντήρησης των μνημείων της Ακρόπολης, τα-

ξιδεύουν τον θεατή στην αρχαιότητα, δίνοντας το κίνητρο να αναλογιστεί τις συνέπειες της φθοράς του χρόνου σε τόπους-σύμβολα για την ιστορική μνήμη.

«Οι μορφές και οι σκιές από το θέατρο» του Κώστα Ορδόλη δίνουν την ποιητική διάσταση ενός κατασκευασμένου κόσμου, του κόσμου του θεάτρου. Σώματα, αντικείμενα και χώροι αναδεικνύονται μέσα από την ατέλειωτη διαμάχη φωτός - σκιάς.

Η Ιταλίδα Μπρούνα Μπαμίνιο μεταφέρει τοποθεσίες-σύμβολα από το Ισραήλ, που κουβαλούν ένα σημαντικό ιστορικό φορτίο μέσα από τοπία του Νεγκέβ, την έρημο της Ιουδαίας και της Γαλιλαίας, τη Νεκρά Θάλασσα, το Φρούριο της Μασάντα.

Στον «Χρόνο μέσα μας», δεκαπέντε καλλιτέχνες από την Τουρκία, τη Ρωσία και την Ελλάδα αναδεικνύουν τις σύγχρονες τάσεις καλλιτεχνικής δημιουργίας στις τρεις χώρες μέσα από 150 φωτογραφίες που παρουσιάστηκαν στο Istanbul Modern.

Τοπία από τα έξι ταξίδια του στο Άγιον Όρος μεταφέρει ο Πολωνός φωτογράφος Τόμας Μοζίνσκι (2001-2009). Η σειρά των φωτογραφιών που εκτύπωσε με την παλιά τεχνική του διχρωμικού κόμματος παραπέμπει σε ζωγραφικούς πίνακες.

Τους εσωτερικούς χώρους 24 χωριών της μαστίχας στη Χίο απεικονίζει ο «Εσωτερικός κόσμος, Μαστιχοχώρια» του Στρατή Βογιατζή, αποκαλύπτοντας έναν τρόπο ζωής που έχει πια χαθεί.

Στα ημipρεσιονιστικά έργα της Λίζης Καλλιγά παρουσιάζονται φωτογραφίες από τη μεταφορά των αγαλμάτων της Ακρόπολης στο νέο Μουσείο. Στην έκθεση «Μετοίκησις», ο τόπος λειτουργεί ως εφελκυστήρας της συλλογικής μνήμης, παρόλο που περιγράφεται μ' έναν υποκειμενικό και όχι ρεαλιστικό τρόπο.

Στις κατασκευαστικές/οικοδομικές εργασίες επικεντρώνει τη σειρά της «Out on a limb» η βραβευμένη (Cedefop) της PhotoBiennale 2008 Μυρτώ Παπαδοπούλου, ενώ οι βραβευμένοι του διαγωνισμού φωτογραφίας «Imagine a new world» θα παρουσιάσουν έργα, τα οποία εκφράζουν τη δική τους οπτική για έναν «νέο κόσμο».